

GLASILO

delavcev organizacije združenega dela

trgovsko podjetje
za promet z industrijskimi
surovinami ter reprodukcijskim
in odpadnim blagom
s proizvodnimi obrati

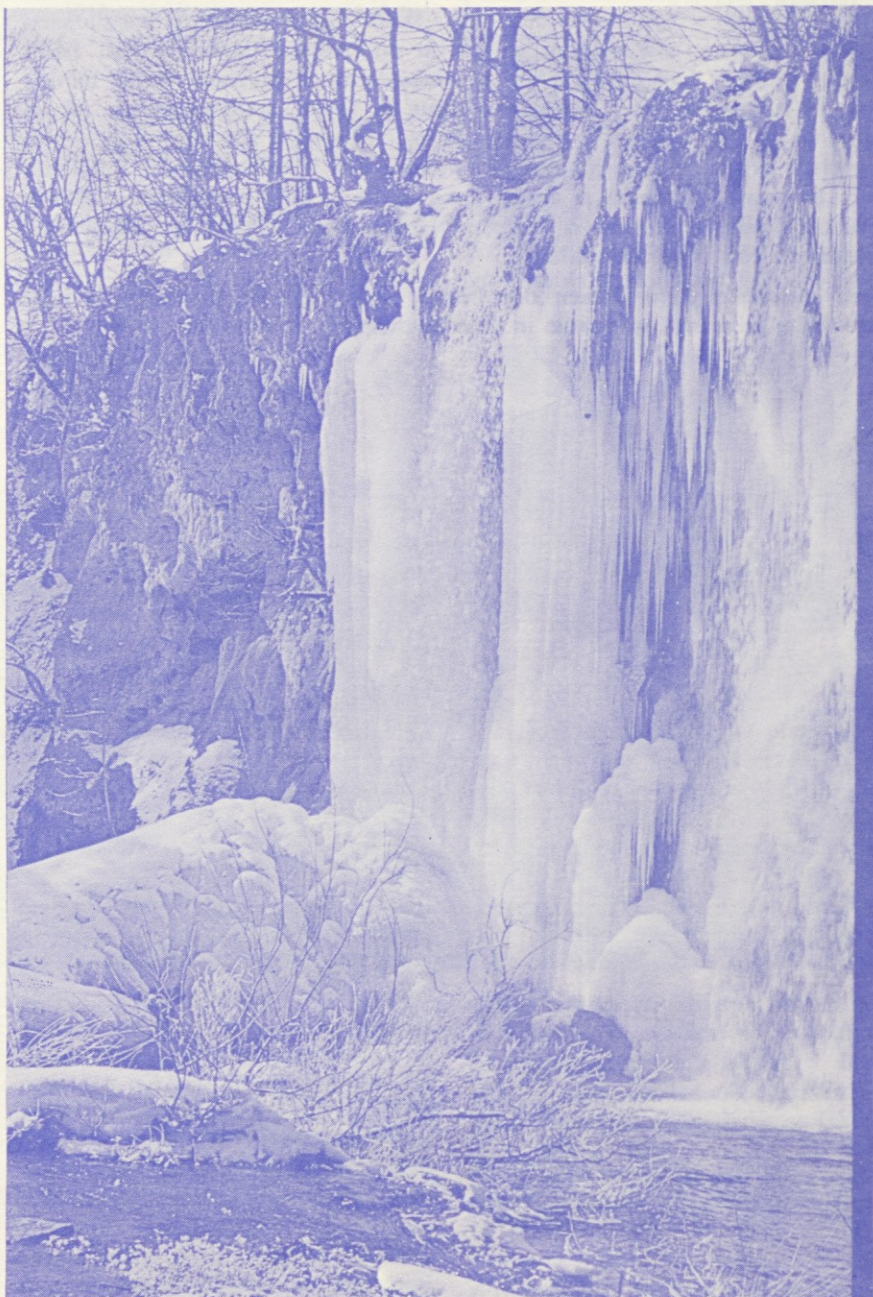
dinos

61001 Ljubljana, parnova 33

LJUBLJANA, DECEMBER 1977

LETO XVI, ŠT. 74

*Srečno
in uspešno
novo leto 1978
vam želijo
samoupravni
ograni
in vodstva
družbeno-
političnih
organizacij
DO
in TOZD*

DINOS

OB NOVEM POSLOVNEM LETU

Bližamo se zaključku poslovnega leta 1977 in prav je, da spregovorim nekaj besed članom kolektiva, se pravi delavcem, ki združujejo svoje delo v TOZD „POS“, v TOZD „RTO“ in delovni skupnosti naše DO.

V letu 1977 smo s skupnimi napor, z akcijskim pristopom in vestnostjo vseh delavcev v našem združenem delu, kakor tudi z aktivnostjo naših družbenopolitičnih organizacij opravili veliko delo na področju samoupravne organiziranosti in v doseganju dobrih poslovnih rezultatov. To pomeni, da je kolektiv zaživel v novih organizacijskih tvorbah, ki s svojo samoupravno organiziranostjo zagotavljajo boljšo informiranost vseh delavcev kakor tudi večji vpliv na pridobivanje prihodkov na svojem področju dela in seveda tudi na delitev rezultatov opravljenega dela.

V letošnjem letu je zaživel tudi kulturno, športno in ideološko družbenopolitično delo bolj kot v preteklem obdobju, kar je tudi vpliv nove samoupravne organiziranosti.

Vsem delavcem v združenem delu DO „Dinos“ priporočam, da nadaljujemo začrtane smeri v naši razvojni politiki in pri izvajanju tekoče v letu 1978. Krepi se mora tudi nadaljnji razvoj samoupravne organiziranosti, saj morata obe TOZD zaživeti kot zaključeni celoti in hkrati predstavljati na osnovi združitve v DO „Dinos“ organizacijo na področju zbiranja, priprave in predelave odpadnih surovin, nosilca te dejavnosti v naši republici. Prepričan sem, če bomo nadaljevali z enako mero akcije in želja po uspehu in dobrih rezultatih dela, potem novo poslovno leto pomeni utrditev in nadaljevanje zastavljene poti iz preteklega leta.

Vsem delavcem v združenem delu, kakor tudi njihovim družinam in njim najbližjim želim srečno, zdravo in uspešno bližajoče se novo leto 1978.

Vladimir Kralj
V. d. direktor DO

dohodka in s tem celovito usmerjajo vse družbene potrebe.

Razumljivo je samo po sebi, da je obseg dohodka odvisen od tega, kako bomo organizirali naše delo, medsebojne odnose, kakšno bomo imeli produktivnost in ne nazadnje v kakšnih delovnih pogojih bomo delali.

Vemo pa, da so pogoji za pridobivanje dohodka kaj različni, da pa jih moramo upoštevati in da smo z njimi dejansko omejeni pri planiranju višine oziroma obsegu dohodka.

Stremeti in prizadevati si moramo zlasti za to, da bomo v največji možni meri pogoje za pridobivanje dohodka izenačevali ali jih vsaj poizkušali pri rezultatih gospodarjenja, ki so nastali kot posledica izredno ugodnih pogojev. Zavedati se moramo, da je treba upoštevati merilo solidarnosti. Kajti že sedaj nam mora biti jasno, da bodo pogoji za pridobivanje dohodka v TOZD RTO prav gotovo težji kot v TOZD POS. Ne nazadnje, če bomo hoteli, da bodo rezultati DO kot celote dobri, bodo lahko samo z načrtovanjem skladnega razvoja obeh TOZD.

Planske obveznosti se sprejemajo s sporazumevanjem in dogovarjanjem, z logično posledico, da je treba sprejete obveznosti tudi izpolnjevati, ker se samo s tem uresničujejo postavljeni cilji. Zato je potrebno, da je vsebina planov usklajena z dejanskimi interesi in potrebami delavcev in skladna tudi z širšimi družbenimi interesi.

Rad bi opozoril na še eno bistvo samoupravnega družbenega planiranja. Mora biti sočasno in medsebojno usklajeno, kar se kaže v vsebini samoupravnih sporazumov in dogovorov o temeljnih planov, kjer se opredeljujejo medsebojne obveznosti.

Ob koncu bi rad poudaril, da bomo morali popraviti tudi srednjeročni program razvoja do leta 1980 in ga prilagoditi današnji stopnji samoupravne organiziranosti in družbeno-ekonomskih odnosov in izkušenj, ki smo si jih pridobili pri doseganju delu in rezultatih, doseženih v letošnjem letu in lanskem letu, ki kažejo, da so zavestne in ustvarjalne sile delavcev sposobne graditi še trdnejše temelje naše samoupravne družbe in družbeno-ekonomskih odnosov.

Janez Ramovš

OSNOVE PLANA ZA LETO 1978

Zopet smo na pravo novega leta, zato smo vas prosili, da nam do 20. 12. 1977 pošljete izpolnjene obrazce vaših predvidevanj o količini odpadkov, nabavni in prodajni vrednosti in razliki v ceni, ki jo moramo ustvariti, če želimo, da bomo zadovoljili predvidene potrebe v letu 1978.

Letos bomo prvič na podlagi vaših podatkov in zakona o združenem delu v skladu z novo samoupravno organiziranostjo izdelali plan za vsak TOZD posebej in za DO kot celoto.

S tem, da so se delavci odločili za temeljni organizaciji združenega dela (TOZD POS in TOZD RTO) in skupne službe DO, ter s samoupravnim sporazumom o združitvi v

DO DINOS to potrdili, so dokazali, da želijo na dohodkovni samostojnosti, samoiniciativnosti, medsebojni povezanosti in soodvisnosti nadaljevati z nadaljnim razvojem in poglobljanjem samoupravnih in družbeno-ekonomskih odnosov. Ko bomo sestavljali plan moramo postaviti jasno izhodišče, da je pravica delavcev, da razpolagajo s pogoji, sredstvi in rezultati dela na podlagi samoupravnega odločanja, ki je temelj in osnova teh odnosov. Ko govorimo o planiranju ne smemo pozabiti, da je tudi planiranje v bistvu in predvsem oblika razpolaganja z delom, s proizvodnimi sredstvi in z dohodkom. Ker razpolagajo z dohodkom delavci v TOZD je zato tudi pravica, da predvsem oni planirajo razporejanje

OBČNI ZBORI SINDIKALNIH ORGANIZACIJ

V Sindikalnem poročevalcu št. 10 (priloga Delavske enotnosti) je objavljen „Dogovor o pripravah in izvedbi občnih zborov osnovnih organizacij sindikata“. Ponekod članom upravnih odborov še ni potekel mandat, ker pa smo v pripravah na kongrese tako sindikata kot zveze komunistov, je prav, da vse politične organizacije čimbolj racionalno in pravilno razporedijo kadre.

Občni zbori naj bi bili v času do konca januarja 1978, le izjemoma še v mesecu februarju, kjer so utemeljeni razlogi, da občnega zbora ni mogoče opraviti.

NALOGE, KI BODO V OSPREDJU OBRAVNAV

Ker imamo vsako leto letne konference sindikata, naj ocena dela obsega enoletno obdobje. Leto, ki je za nami, je bilo, posebno za nas, tako bogato in zahtevno, da so sindikalne organizacije imele zelo obsežen in zahteven program. Naša naloga bo torej, da ocenimo, kako smo ta program tudi izvršili. Ocena mora postaviti na prvo mesto vprašanje, kako se je sindikalna organizacija uveljavila v sedanjih pogojih, ko je prevzela izredno odgovorne naloge iz izvajanja zakona o združenem delu. Ocena dela mora biti dokaj kritična, ker bomo le tako lahko sestavili oz. dopolnili naš program za bodoče delo.

Ocena naj zajame v glavnem naslednja vprašanja:

– uresničevanje zakona o združenem delu – ocena na podlagi našega programa;

– delitev po delu – oceniti ali smo uresničili načelo, da bo osebni dohodek v odvisnosti od uspeha posameznika, njegovega prizadevanja in zavzetosti za delo in zavzetosti za uspeh in čimboljši rezultat delovne organizacije;

– kako smo sodelovali v razpravah o svobodni menjavi dela, naše sodelovanje pri načrtih družbenih dejavnosti;

– skrb za življenjske in delovne razmere (varstvo pri delu, stanovanjske razmere in drugo);

– izobraževanje in kultura – poudarek na medsebojnih odnosih, skrb za izobraževanje tako strokovno kot družbenopolitično;

– ljudska obramba in družbena samozaščita – oceniti koliko je storjenega;

– sindikat v samoupravnem družbenopolitičnem sistemu – oceniti akcijsko sposobnost sindikata.

VOLITVE VODSTEV OSNOVNIH ORGANIZACIJ SINDIKATOV

Pri volitvah je treba upoštevati povezanost v delu, zato naj nekateri dosednji člani še naprej ostanejo v

pripravi, ne pa prepuščati stihiji. O kadrovanju mora teči široka akcija. V organizacijah, ki so se pravkar ustanovile ali so volile vodstva pred letom dni, zamenjava ni potrebna. Na novo naj se izvoli le tiste člane, ki ne morejo ali pa so slabo opravljali delo.

POVEZANOST Z OBČINSKIMI SVETI ZVEZE SINDIKATOV

Osnovne organizacije sindikata so povezane v občinski organizaciji zveze sindikatov. Občinske organizacije so pripravile programe aktivnosti v času

Pogosto sem se spraševal, kaj je lažje spoznati: globino oceana ali globino človeškega srca.

LAUTREAMONT

izvajanja občnih zborov. Pri občnih zborih je treba upoštevati tudi naloge, ki so v teh programih. Osnovne organizacije so zato dolžne oceniti delo v okviru občinskega sveta zveze sindikatov.

Na občnih zborih je treba sprejeti tudi samoupravni sporazum, ki smo

Naši tekmovalci v namiznem tenisu na športnih igrah INOT 77 v Makarski. Janez Paternoster, Marija Garič in Vladimir Kralj

odborih. Zamenjajo se tisti, ki imajo več kot dve mandatni dobi dela za seboj in tisti, ki iz različnih vzrokov niso mogli opravljati dela.

Člani IO se volijo po skupinah, v kolikor sindikalna organizacija ima skupine. Sestav članov je potrebno

ga posredovali za delo konference na ravni TOZD in delovne organizacije, ter izvoliti delegata naše delovne organizacije in njegovega namestnika v konferenco.

T.P.

PRIPRAVE NA VOLITVE 1978

Priprave na volitve so pri nas stalna naloga. Za sindikalne organizacije to predstavlja sestavni del programa njihovega dela. Priprave na volitve delegacij, ki delegirajo v zbore združenega del, in delegacij za samoupravne interesne skupnosti so v polnem teku. Vse sindikalne organizacije so že evidentirale možne kandidate od srede leta. To še traja in mora biti zaključeno z decembrom.

KDO VOLI DELEGACIJO?

V zbor združenega dela se voli delegacija v TOZD, DO in posameznih delih na območju občin, kjer je zaposlenih več kot 30 članov kolektiva. Kjer jih je manj kot 30, delegacije ne volijo, ker vsi sestavljajo delegacijo.

Delegacija za samoupravne interesne skupnosti se voli enako, z razliko, da imamo lahko skupno delegacijo, to je za vse interesne skupnosti, ali pa za posamezna področja posebno delegacijo, torej več delegacij. V naših samoupravnih aktih je za enkrat določeno, da imamo skupno delegacijo za vse SIS z ozirom na to, da je povsod manjše število članov kolektiva. Pri delegacijah za SIS pa je razlika tudi v tem, da so manjše organizacije tudi s sedežem v drugi občini lahko priključene večji enoti. Za delegacijo v zbor združenega dela to po sedanjih predpisih ni mogoče.

OCENA DOSEDANJEGA DELA

Če hočemo delo v redu opravljati in stalno izboljševati, potem moramo oceniti, kako smo delali do sedaj. Zato morajo sindikalne organizacije oceniti dosedanje delo delegacij. Ocenno morajo opraviti tudi tam, kjer delegacije niso volili. V vseh primerih je treba ugotoviti, kako so delegati opravljali svojo delegatsko dolžnost. Ali so se udeleževali sej konferenc delegacij? Kako so obravnavali gradivo? Kolikokrat so imeli stališča in predloge zborov delavcev? Ali se je sklicevalo zbere delavcev po vseh ključnih vprašanjih, kjer bi bilo potrebno mnenje zborov? Kako so se

Naša skupna bodočnost bo negotova vse dotlej, dokler bo kjerkoli na svetu obstajala revščina.

WILLY BRANT

Resnica ne sme biti odvisna od tega, komu naj služi.

V. I. LENIN

Beseda je most med ljudmi.

KNITTEL

Beseda je kot blisk, ki si poišče vedno najkrajšo pot.

MAUGHAM

delegati usposabljali za delo? To oceno je treba obravnavati na osnovnih organizacijah sindikata in sprejeti tudi zaključke za izboljšanje dela. Žal imamo več pripomb konferenc delegacij, da se delegati niso udeleževali sej konferenc ali zelo poredkoma. To je onemogočalo delovanje delegatskega sistema. O vsem tem je obširna teoretična razlaga v študiji E. Kardelja „Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja“ od strani 152 do 159.

NALOGE, KI JIH MORAMO OPRAVITI

Do srede januarja 1978 je treba povsod tam, kjer volimo delegacije, pregledati, kako smo opravili postopek evidentiranja. Če je med evidentiranimi kandidati zastopanost vseh, kar je pogoj, tako po socialni strukturi, kot spolu. V kolikor to ni, je treba evidentiranje dopolniti. Analizirati je treba, če so med kandidati tudi dosedanji delegati zaradi povezanosti v delu. Predvideti je treba tudi kdo bo vodja delegacije in njegov namestnik. Osnovne organizacije naj tudi ocenijo ali bi bilo treba za posamezna interesna področja v samoupravnih interesnih skupnostih izvoliti posebno delegacijo?

V analizi naj se tudi ugotovi, kdo izmed kandidatov ima sposobnosti za prevzem različnih funkcij, bodisi v skupščinah samoupravnih interesnih skupnostih, konferencah delegacij, občinski skupščini in krajevnih skupnostih.

Vse sindikalne organizacije naj opravijo program aktivnosti v času priprav, v kolikor tega že nimajo.

Naloge naj bodo sestavni del naše aktivnosti, zato ob tem ne smemo pozabiti tudi na ostale naloge, ki jih imamo, med katerimi je prva izvajanje sprejetega programa, dobro delo in gospodarjenje.

Tone Plešec

Ana Rojšek, najstarejša aktivna članica v naši panogi, odpira športne igre INOT 77 pred spomenikom v Podgori.

Tekmovalci športnih iger INOT 77 pred spomenikom jugoslovanski vojni mornarici v Podgori.

VLADIMIR KRALJ – ČLAN IZVRŠNEGA SVETA SPLOŠNEGA ZDRUŽENJA TRGOVINE ZVEZNE GOSPODARSKE ZBORNICE

V sredini meseca oktobra t. l. je bila v Gospodarski zbornici Jugoslavije ustanovna skupščina Splošnega združenja trgovine Jugoslavije. Med delegati trgovinskih organizacij združenega dela so bili na skupščini tudi štiri iz delovnih organizacij, ki jim je dejavnost zbiranje, priprava in predelava sekundarnih surovin. Med temi štirimi je bil, po predhodnem sporazumu v gospodarski zbornici, delegat Vladimir Kralj, v. d. direktor naše delovne organizacije.

Na skupščini so izvolili tudi izvršni svet novega združenja. Izvršni svet ima pet članov in med njimi je tudi Vladimir Kralj, kot predstavnik delovnih organizacij, ki se ukvarjajo s sekundarnimi surovinami. Z izvolitvijo Vladimirja Kralja za delegata v iz-

vršnem svetu Splošnega združenja trgovine Jugoslavije pri zvezni gospodarski zbornici, je naša dejavnost dobila možnost, da na podlagi delegatskega načina odločanja sporoča najvišjemu organu trgovine svoje probleme in stališča ter jih usklaja z interesi trgovine v našem gospodarstvu.

Ta izvolitev je veliko priznanje Vladimirju Kralju za njegovo aktivnost na področju sekundarnih surovin v republiškem in zveznem merilu, obenem pa je to tudi priznanje naši organizaciji združenega dela. Najpomembnejše pa je morda naslednje. Z izvolitvijo delegata naše dejavnosti v izvršilni svet novega trgovinskega združenja, je to združenje priznalo pomembnost sekundarnih surovin in

naše dejavnosti kot specifično gospodarsko dejavnost s katero ima veliko skupnih problemov.

V intervjuju za zvezni časopis „Sekundarne surovine“ je Vladimir Kralj, neposredno po zasedanju ustanovne skupščine Splošnega združenja trgovine Jugoslavije, med drugim dejal tudi naslednje:

Poleg tega mene kot delegata čakajo tudi neposredne naloge sporazumevanja o naših medsebojnih stališčih, da bi lahko na splošnem združenju nastopili enotno. To je edini način, da na nivoju Gospodarske zbornice Jugoslavije v sodelovanju z ostalimi trgovinskimi organizacijami izbojujemo uresničevanje naših interesov.“

Tovariš Kralj pa je v razgovoru za naš osrednji časopis izrazil tudi upanje, da bo v tej borbi imel vedno podporo organizacij združenega dela iz dejavnosti sekundarnih surovin. Rekel je, da ne bi želel, da bi se stališča iznašala brez predhodnih usklajevanj, kar bi imelo za posledico, da bi na skupščinah nastopili neenotno. Že sedaj, v pripravah na ustanovno skupščino Splošnega združenja trgovine, nismo izrabili vseh možnosti, saj bi lahko imela vsaka republika po enega delegata iz naše dejavnosti v skupščini novega združenja.

Vladimir Kralj je tudi dejal, da se zaveda dolžnosti in nalog, ki jih ima kot edini predstavnik naše dejavnosti v izvršnem svetu novega združenja. Obljubil je, da se bo potrudil pri usklajevanju in zastopanju naših stališč in pri tem ponovno izrazil upanje, da ne bo osamljen pri tem odgovornem delu.

Če imamo mnogo, si želimo še več. Če nimamo ničesar, si želimo tako malo.

E. ZOLA

Kdor se ne zna braniti, mora prenašati udarce.

T DREISER

Kadar vrane krakajo, še ni rečeno, da tudi škrjančki pojo.

LJUĐSKI REK

Razgovor je pot do jasnejših misli.

SOKRAT

PREDSTAVLJAMO VAM

REPORTAŽA IZ MURSKÉ SOBOTE

leto je že pri nas, prej pa je delal pri Agromerkurju. Zdaj največkrat stiska papir, sicer pa opravlja dela v skladišču; kar je najbolj potrebno. Zdaj delajo od sedmih do pol treh, prej pa so delali od šestih do dveh. V Markišovcih ima hišo in nekaj zemlje, ki jo obdelujeta z ženo. Ima hčerko, ki pa je že poročena.

* * *

ŠTEFAN GRAH je iz vasi Kančevci. Tam ima hišo in družino. Še majhnima hčerkama je ime Renata in Liljana. Sodelavci so mu hudomušno nasvetovali, da mora zdaj kupiti še fanta, pa je Štefan dejal, da se ne splača poskušati, da je predrago... Štefan je bil, predno je prišel k nam, doma. Delal je na kmetiji, še prej pa je bil pet let v Avstriji. Tam je delal v livarni. Na vprašanje, kakšna je razlika, če služiš kruh doma ali v tujini, je dejal, da je treba povesod delati. Nazaj domov pa je po petih letih prišel zato, ker se je poročil. Zena,

Rubrika „Predstavljamo vam“ bo, tako si vsaj želimo, stalna rubrika v našem glasilu. Morda vam bomo v njej kdaj predstavili tudi kakšnega posameznika, zaenkrat pa imamo namen v njej predstavljati naše delovne enote, poslovalnice in skladišča, najprej manjša in taka, ki so, kot radi rečemo, od rok. Seveda pa pridejo v poštev predvsem takšne enote, ki so lahko drugim za vzgled, vsaj po nekaterih poglavitnih vprašanjih poslovanja in samoupravljanja. V prejšnji številki glasila smo vam v tej rubriki predstavili poslovalnico v Slovenskih Konjicah, v tej številki pa vam predstavljamo, kar pove že naslov, skladišče v Murski Soboti.

Drugega decembra je bil hladen, suh dan. Vsaj v Murski Soboti je bilo tako. Sililo se je tudi sonce, toda raztreseni oblaki so ga večkrat premagali. Nekaj snega, ki je zapadel nekaj dni prej oziroma v prazničnih dnevih, se je obdržalo le na travnatih površinah.

Naše skladišče je na robu mesta, v smeri kjer je znamenito kopališče s toplo vodo, ki ima duh po nafti. To so 8 km oddaljeni Moravci. Teh termalnih toplic se največ poslužujejo revmatični ljudje. Izgleda pa, da v zdravilno moč teh toplic, ki so pod upravo Radenske, najbolj verjamejo Avstrijci, ali pa so ti naši sosede bolj pri denarju kot mi.

* * *

Jože HORVAT, ki je vodja skladišča, me je zagledal že od daleč in se čudil, kako sem našel pot do skladišča. S tem pa mi je hotel le očitati, ker se že kakšni dve leti nisem oglasil pri njih, čeprav sem vsako leto na zdravljenju v Radencih, ki so 12 km pred Mursko.

V nekaj besedah sem mu razložil, zakaj sem prišel oziroma kako se mislim lotiti reportaže, kajti zakaj bom prišel, so mu iz Ljubljane telefonirali že prejšnji dan.

* * *

Ker so bili delavci skladišča ravno pri malici, sem malo počakal, nato pa sem se jim pridružil v prostoru, ki so ga zgradili pred mesecem dni. To je majhna lesena zgradba sredi skladiščnega prostora, ki ima spredaj nadsprešje, pod njim pa je decimalna tehtnica, ki služi za tehtanje prinesenih ali na skladišču kupljenih kosov različnega blaga. Tu je bila prej majhna stara uta, ki je prav tako služila za odkup in prodajo, toda bila je brez večjega prostora, v katerem bi se lahko zbrali delavci skladišča. Zdaj tak prostor imajo. Sredi tega prostora je dolga miza tako, da lahko okrog nje sedejo vsi. V tem prostoru delavci tudi malicajo. Ni pa ta prostor garderoba, kot bi morda kdo mislil. Garderobo imajo v upravni zgradbi skladišča.

Sedeč za to mizo so mi delavci po vrsti pripovedovali, od kod so, koliko časa so že pri DINOSU in kako se počutijo. No, o tem, kako se počutijo, nisem zvedel nič posebnega. Vsi se še kar dobro počutijo. Kar težko je verjeti, da se lahko pri takšnem delu in v mrazu lahko kdo dobro počuti. Pa bo le držalo. Vsi so domačini in tamkajšnji ljudje so delavni. Vajeni so vsakršnega dela. Toda ključ za dobro voljo je le v kuverti. S sedanjimi osebnimi dohodki so namreč zadovoljni skoraj vsi. In to ni majhna reč.

* * *

JANEZ ANTOLIČ, postaven možakar, mi je povedal, da je iz vasi Markišovci. Sedmo

dajmo
industriji
odpadne
surovine

dinos

Pri vhodu v naše skladišče v Murski Soboti.

domačinka, ni bila za to, da bi šel spet na delo v Avstrijo. Morda se je zbal zame, ga je prešinilo samozadovoljstvo. Pri nas opravlja ista dela kot Antolič. Skoraj vedno delata skupaj. Sicer pa je pri nas šele en mesec in pol.

★ ★ ★

JOŽE TEMPLIN je bil naslednji. Jože je mlad fant, ki še vojske ni odslužil, doma pa je iz vaši Moščani. Pri nas je leto dni in pol. Je delavec – spremljevalec šoferja. Dela vse kar je povezano s kamionom in z vožnjo. Povedal je, da se v tem kolektivu dobro počuti, da med delavci vladajo dobri odnosi in da so sploh prijetna družba. Zaenkrat posebnih želja nima, ker bo šel kmalu k vojaku. Na naboru je že bil.

★ ★ ★

FELIKS FUJS je iz vasi Motovilci. Živi pri starših, ki imajo tudi nekaj zemlje. Pri nas je šest mesecev, vozi pa kamion. Voziti se je naučil v JLA. Služba pri nas mu je prva služba, odkar je prišel iz JLA in pravi, da mu je všeč. Največ ima lokalnih voženj, prazni pa tudi naše skladišče v Lendavi. Feliks je aktiven tudi doma v Motovilcih. Blagajnik je v osnovni organizaciji ZSMS. Na vprašanje, če je organizacija aktivna, pa je povedal, da ne preveč. Je tudi član vaškega gasilskega društva. Tam ima funkcijo strojnika in upravlja motorno brizgalno. Pred tremi meseci so gasili zadnji požar. Bil je v vasi. Nekdo, ki ni čisto pri sebi, je zažgal štal. Gasilci so rešili vso živino, niso pa mogli rešiti podstrešja štale, ki je zgorelo.

★ ★ ★

JOŽE FORCA je eden najstarejših delavcev DINOSA v Murski Soboti. Pri nas je že 22 let. Samo vodja skladišča Jože Horvat je še dalj časa. Zdaj je sortirec, prej pa je največ delal s prešo za papir. Takrat, ko je prišel, je bilo skladišče drugje, v ulici Lole Ribara, v Murski Soboti. Takrat so bili samo trije. Šef, on in blagajničarka. Največ so hodili po terenu in zbirali, odkupovali blago. Kolikor so imeli delavce so bili samo sezonski. Pravi, da se dobro počuti pri nas. Zdaj imajo viličarja in dva kamiona – kontejnerja. Ročnega nakladanja zdaj skoraj ni več, prej pa so vse, tudi najtežje kose in bale nakladali ročno. Zanimalo me je, kako samoupravljajo, se dogovarjajo o stvareh, ki se tičejo njih samih, poslovalnice ali DINOS kot takega. Mislil sem si, da sestanki za tako majhen kolektiv, trinajst je vseh, skoraj ne pridejo v poštev. In kar prav sem imel. O vsem se največkrat dogovorijo zjutraj, ko vodja skladišča razporeja delo. Takrat tudi delavci povedo svoje težave, če jih imajo. Nedavno so imeli težave z enim od delavcev, ki stiska papir v Pomurskem tisku. Povedali so vodji skladišča, ki je nato začel spor reševati.

Forca živi v Murski Soboti v stanovanju, ki ga je dobil od občine. Ima dve hčerki, ki pa sta že poročeni. V prostem času doma pazi na vnučke ali vnukinje, ne vem kako je že rekel.

★ ★ ★

KAREL KOVAČ je iz Markišovcev. Pri nas je od 20. maja 1970. Eno leto je bil delavec, potem pa prodajalec, kar je še sedaj. K nam je prišel od doma, kjer je delal na kmetiji. Ima družino z enim fantkom. Ime mu je Drago, star pa je šest let. Karel je z delom zadovoljen, pravi, da se je moral pač sprijazniti z njim. Po njegovem so odnosi v kolektivu v redu. Do kakšnih konfliktov že pride, toda manjše zaplete rešijo kar sami med seboj. Na skladišču gredo najbolj v denar cevi, kotno železo in betonsko železo. Drugorazrednega materiala za prodajo dobijo največ iz skladišča poslovalnice v Mariboru. Na vprašanje, če ima kakšno željo, je povedal, da bi rad več materiala za prodajo. To, kar dobijo, prehitro poide.

Funkcije, pravi, da nima nobene, je pa član krajevne teritorialne enote. No, član TO pa tudi ne more biti vsak. Tu gre za veliko zaupanje.

★ ★ ★

Kovač je zadnji od delavcev s katerimi sem sedel pri mizi. Vsi smo šli ven, da sem lahko slikal vse skupaj, nato pa me je Jože Horvat odpeljal do Pomurskega tiska, kjer sta zaposlena še dva delavca, Karel Knaus in Ernest Godina.

Na fotografiji so: Janez Antolič, Štefan Grah, Jože Temlin, Feliks Fujs, Jože Forca, Karel Kovač in Jože Horvat. Imena niso napisana po vrsti, kakor delavci stojijo.

Razgovor sem pričel s KARLOM KNAUSOM, ki je iz vasi Vaneča. On je bil pri nas že leta 1969, potem je šel odslužiti vojaški rok in se vrnil. To je bilo leta 1971. Vojsko je služil v Ajdovščini. Največ je opravljal transportna dela kot nakladalec, od aprila meseca letos pa stiska papir v prostorih Pomurskega tiska v Murski Soboti. V Pomurskem tisku imajo tri pokrite prostore na različnih mestih, v katere odlagajo odpadni papir in v katerih ga z Godino stiskata. Četrti prostor za papir pa je zunaj. V vseh treh zaprtih prostorih ima DINOS stiskalnice in sicer v največjem, ki ima 4 krat 8 m, je električna stiskalnica MEDI, v drugem je električna stiskalnica GTG, v tretjem pa je ročna stiskalnica. Na odprtem skladišču papir vežeta z žico. Stike z delavci v matičnem skladišču imata prek šoferja in spremljevalca, ki redno prihajata po bale papirja. Včasih pride pogledati tudi vodja skladišča. Kar potrebujeta, na primer vrvice, žico, sporočita šoferju in jima drugi dan pripelje. Če je kaj posebnega, gre eden od obeh v skladišče sam, toda to se dogaja bolj poredko.

Knaus je povedal, da imata dobre odnose z delavci Pomurskega tiska. Papir oni pripeljejo v te prostore, onadva pa samo stiskata in pomagata nakladati bale na kamion oziroma na viličar.

Seveda so me zanimali tudi odnosi z delavci iz matičnega skladišča. Odgovor, da

so še kar, mi je povedal, da niso najboljši. Pred časom so se nekaj prerekali zaradi nakladanja. Ponavadi nakladajo bale z viličarjem Pomurskega tiska, redkeje pa z našim, ki pride sem iz matičnega skladišča. Če ni ne enega ne drugega, je treba bale naložiti ročno. Tu pa se zatakne. Nekateri delavci, zlasti starejši, pravi, neradi nakladajo ročno.

Vse se mi je zdelo, da to ni tisto, kar Knausa teži in zaradi česar je nezadovoljen. Ko sem se pogovarjal z Godino pa je pravi vzrok prišel na dan. Knaus misli, da je premalo plačan za svoje delo. Kasneje mi je vodja skladišča povedal, da zaslužita povprečno okrog 4000 din mesečno, pa tudi več. Nezadovoljen je, ker že vse leto obljublajo akordne postavke pa še vedno ni nič, čeprav gre leto h kraju. V Ljubljani je bila neka komisija zadolžena za to, pa ni še ničesar spravila skupaj. Ko sem mu tolmačil, da po zakonu o združenem delu s prvim januarjem 1978 odpadejo vsi, v klasičnem smislu pojmovani akordi, je vprašal bolj sebe, kot mene, če bo vse letošnje delo in obračun po akordnih postavkah propadel? Na to mu seveda nisem vedel odgovoriti, povedal pa sem mu, da se bo od 1. 1. 1977 plačevalo samo opravljeno delo v skladu s poslovnimi uspehi. Če bo to drugačen obračun kot je bil doslej, pa se bo še videlo. Kjer so velike razlike med delavci v tem smislu, da so eni

prizadevni, drugi pa ne ali občutno manj, se bi moralo poznati v korist prizadetih. Njihove kuverte bi morale biti debelejšje.

* * *

ERNEST GODINA je iz iste vasi kot Knaus. Pri nas je že dve leti in pol, prej pa ni bil v službi. Doma je pomagal staršem na kmetiji, kar dela tudi sedaj. Pri nas predvsem upravlja s stiskalnico, medtem, ko jo polnita in praznita oba. Delata tudi v sobotah, toliko je dela. Od aprila meseca sta imela komaj dve soboti prosti, zato tudi zaslužita nekaj več, kot drugi na podobnem delu.

Zanimalo me je v kakšnem času stiskata eno balo papirja. Odvisno je od vrste papirja, sta mi odgovorila. Če stiskata valovito lepenko, potem traja prešanje

četrt ure, sicer pa 10 minut ali pa tudi pet, če je primeren papir. Bale so težke po 100 do 300 kg. Papirja ne sortirata, stisneta vse kar delavci Pomurskega tiska pripeljejo, vendar že oni različne vrste papirja odlagajo na različnih mestih.

Karel Knaus in Ernest Godina. Na sliki zgoraj pred stiskalnico MEDI.

Godina je že odslužil vojaščino. Živi doma pri starših. Zanimalo me je, če je kaj aktiven v vasi. Povedal je, da ima zveze z mladinsko organizacijo, ki se prav sedaj nanovo ustanavlja. Vse potrebne priprave so v teku. Mladina pri njih je aktivna, kadar je potrebno pomagati pri kakšnih prireditvah. To so največkrat zabavne prireditve, za katere daje iniciativo socialistična zveza ali pa gasilsko društvo.

* * *

Z JOŽETOM HORVATOM sva se vrnila v matično skladišče in se zadržala v njegovi majhni pisarni. Zdaj je bil on na vrsti. Jože HORVAT je iz vasi Pečarovci, ki je na Goriškem. Pri našem poslu je od 7. marca 1949. leta, torej bo kmalu 29 let. Od

dajmo
industriji
odpadne
surovine

dinos

Jože Temlin, transportni delavec in Feliks Fujs, šofer.

dinos

december 1977

takrat, ko je on prišel k nam, se je skladišče selilo šestkrat. Prvo je bilo na Lendavski ulici. Tedaj jih je bilo 5 delavcev. Potem so prišli na dva, leta 1955 pa je bil on sam. Od takrat je šlo zopet navzgor. Sedaj je vseh delavcev 13. V sedanje skladišče so prišli leta 1962. V Lendavski ulici so začeli z vilami in lopatami, danes pa imajo 3 električne stiskalnice za papir in eno ročno stiskalnico, 2 kamiona – kontejnerja, en viličar, tritonski in pol, v pisarni pa električne računske stroje. Občasno pride na skladišče stiskalnica Bach, da stisne staro pločevino. Ko se jo na skladišču nabere 300 ton, pride. Novo pločevino vozijo na skladišče poslovalnice v Maribor.

Ob teh podatkih sem zvedel še za neko muzejsko zanimivost. Nekje v skladišču imajo spravljeno pokvarjeno leseno stiskalnico za papir, ki so jo uporabljali od vsega začetka. Niso je hoteli uničiti, čeprav je že odpisana. Vedno je koga prešinila misel, da je lahko takšna preša muzejska redkost ali trofeja, seveda, če bi naša stroka imela kdaj svoj muzej.

Z Jožetom Horvatom sva se pogovarjala tudi o prometu. V devetih mesecih so odkupili 2545 ton v vrednosti 229 400 000 starih dinarjev. Ročne prodaje so imeli za 114 000 000 starih dinarjev. Vrednost celotne prodaje je znašala 504 000 000 starih dinarjev ali 2730 ton. Če ta uspeh primerjamo z planom lahko ugotovimo, da je nekaj odstotkov nad planom.

S konkurenco zaenkrat nimajo opravka, vendar jih je le-ta prisilila, da so ponudili visoke odkupne cene. Odkupne cene so na njihovem področju, po mnenju vodje skladišča, precej višje kot na področjih drugih naših skladišč.

Jože HORVAT

Poleg uspešne ročne prodaje je značilnost poslovanja tega skladišča – papir. Blago, ki v naši stroki zaradi velike prostornine in majhne teže ni kdo ve kako cenjeno, je v Murski Soboti pomembna surovina. Okrog 180 ton mesečno ga spravijo skupaj, od tega ga samo Pomurski tisk daje 110 ton mesečno. Delež papirja v celotnem prometu skladišča znaša okrog 50 odstotkov. Zaradi rednega dotoka nimajo problemov pri prodaji. Največ ga zvozijo v Ceršak, manj pa v Količevo, še manj ali skoraj nič pa v Sladki vrh.

Ker sta mi Knaus in Godina rekla, da papirja ne sortirata, me je zanimalo, kako je s tem. Horvat mi je povedal, da ga sortirajo v 7 vrst in 7 vrst ga tudi prodajajo. V Pomurskem tisku ga res ne sortirajo, vendar ga tam stiskajo 3 vrste, v matičnem skladišču pa posebej stiskajo

vreče, posebej časopisni papir, posebej arhivo in posebej IBM kartice.

Tako kot delavcem sem tudi njemu postavil vprašanje, kako samoupravljajo. Povedal mi je isto kot delavci; zjutraj, ko se razporeja delo, pride vse na dan, kar je potrebno urediti. Sestanke imajo le 3 do 4 na leto, in to le tedaj, kadar je kaj pomembnega, kot na primer ocenjevanje delovnih mest, razpored dopustov ali sprejemanje samoupravnih sporazumov. Kadar je na sedežu poslovalnice v Mariboru zbor delavcev, jih gre tja toliko, kolikor jih gre v en osebnih avtomobil; ponavadi štirje. Delavci se sami odločajo, kdo bo šel v Maribor, vendar grejo neradi. Zbori so navadno ob 13. uri in predno pridejo domov, je noč. Skoraj vsi pa imajo doma zemljo, kmetijo in na njej dela čez glavo.

Odnosi z vodstvom poslovalnice v Mariboru so v redu. Stiki so zadostni in pomoč se dobi, čeprav je skladišče oddaljeno od Ledine, kjer je upravna zgradba poslovalnice in skladišče, 60 km. Horvat je član sveta poslovalnice in član delavske kontrole v TOZD – priprava odpadnih surovin.

Kot sem že povedal je Horvat iz Pečarovca, ki so 13 km oddaljeni od Murske Sobotice. Hčerka in sin sta se že poročila, vendar vsi živijo v Pečarovcih.

Horvat je predsednik sveta krajevne skupnosti Mačkovci. V to KS spada 8 vasi ima pa okrog 2500 prebivalcev. Goričko je nerazvito področje, zato imajo krajevne skupnosti vedno finančne težave. Kraj je hribovit, zato ni komunalno urejen. Asfaltnih cest ni. Dela ima veliko. Najmanj 10 ur tedensko opravi za krajevno skupnost,

vsako sredo popoldan pa je obvezno na sedežu krajevne skupnosti. Seveda taka funkcija potegne za seboj še druge. Zato je tudi član predsedstva krajevne konference SZDL.

Jože pa je tudi lovec. Z lovom si odpočije živce, pravi. To, da je tudi član odbora lovske družine pa ne jemlje prehudo. To mu bolj leži kot funkcija porotnika na okrožnem sodišču v Murski Soboti.

Če mu ostane še kaj prostega časa, se ubada z vnučkoma – fantkom in punčko. Eden je od hčerke, drugi od sina. Oba sta pri njem oziroma pri njegovi ženi, kajti mladi so vsi v službah. Oba vnučka sta mu v veliko veselje in kar nerad ju, ko se mladi vrnejo z dela, izroči njim.

Vprašal sem ga tudi, če ima kakšno posebno željo in povedal mi je, da se je

odločil zidati novo hišo, ker je stara, ki si jo je zgradil po vojni, premajhna in z ozirom na takratne materiale in izkušnje preveč vlažna, da bi na stara leta lahko brez posledic živel v njej. Seveda upa, da mu bo pri tem pomagalo podjetje, v katerem bo kmalu praznoval 30-letnico dela.

Predno sva z Jožetom končala razgovor mi je še povedal, da sta dva delavca trenutno na delu v Lendavi, kjer iz našega skladišča vozita material v vagono.

Eden je BELA BRZNEC iz vasi Pečarovci, ki je pri nas od 14. 5. 1974. leta, ko je prišel od vojakov. Je šofer in vozi kamion – kontejner.

Drugi je ŠTEFAN TEMLIN iz vasi Vaneče. Pri nas je od 1. 3. 1965. leta. Je transportni delavec oziroma spremljevalec šoferja Bezneca. Ima tudi izpit za voznika viličarja.

* * *

Že takrat, ko sem prišel v pisarno skladišča, sem zagledal za mizo, za katero je navadno sedel Horvat, mlajšega prijaznega moškega, ki so mi ga predstavili za skladiščnika. VLADO ŠKALIČ je iz vasi Sebeborci, ki je 7 m oddaljena od Murske Sobotice. Tam ima hišo in malo zemlje in družino, seveda. Hči Vladimira je stara 15 let in hodi v pedagoško gimnazijo v Mursko Soboti.

Vlado je pri nas od 1. septembra 1976. Prej je bil zaposlen v tovarni duška Ruše, v TOZD – proizvodnja kremenčevega

Vlado ŠKALIČ

peska. Bil je sekretar in nabavni referent. Ta TOZD je v Pučoncih in tam je bil 13 let. Še pred tem je odslužil vojaški rok, končal kmetijsko šolo in postal kmetijski tehnik. Po šoli je bil najprej nekaj časa upravnik kmetijske zadruga, nato pa inšpektor za kmetijstvo pri skupščini občine Šalovci-Petrovci blizu madžarske meje. Leta 1963 je bila reorganizacija občin. Mnogo jih je bilo ukinjenih in med njimi tudi Šalovci-Petrovci.

Delovni kolektiv našega skladišča v Murski Soboti je po njegovem prepričanju dober, prizadeven in požrtvovalen. Dela za 13 ljudi, pravi, je skoraj preveč in, če ga obvladujejo, ga zato, ker so prizadevni in ker so disciplinirani. Ima izkušnje z delavci, kjer je bil zaposlen, preden je prišel k nam, zato lahko primerja. Kolektiv, pravi, je res majhen, toda delovna disciplina je na višku. Odnosi med člani kolektiva so tovariški. Veliko zaslug za to ima vodja skladišča, ki je tudi na njega vplival kot pravi mentor in ga v kratkem času vpeljal v delo.

Glede ročnega odkupa je povedal naslednjo zanimivost. Kupci, ki pridejo k nam, pravi, ne iščejo pri nas prvorazrednega blaga. K nam pridejo zato, da bi tisto kar rabijo kupili ceneje, zato jim najbolj ustrežemo z drugorazrednim blagom. Če jim ponujamo prvorazrednega, se pritožujejo, da je predrago oziroma opozarjajo, da ga za takšno ceno lahko kupijo v železninarski trgovini. Ker imamo dober odnos do kupcev in ker tudi v sobotah dežuramo, da jih čim več postrežemo, nam blaga za prodajo skoraj vedno primanjkuje.

Škalič v pisarni vodi blagovno knjigovodstvo, pomaga pa tudi blagajničarki, kadar je potrebno in zlasti takrat, kadar jo zagrabijo revma. Dela je veliko za oba in komaj ga zmoreta.

Vlado je rezervni starešina in predsednik osnovne organizacije ZRVS v krajevni skupnosti. Obenem je komandant štaba teritorialne obrambe pri svetu krajevne skupnosti, še prej pa je bil precej časa sekretar krajevne konference SZDL. Zanimalo me je tudi kaj dela doma, ko opravi vse dolžnosti v zvezi s precej

odgovornimi funkcijami in zvedel sem, da zelo rad gobari, od spomladi do jeseni. Povsem dobro pozna kakšnih osem vrst užitnih gob.

★ ★ ★

MARIJA KARDOŠ iz Murske Sobotice, je bila zadnja s katero sem govoril. Marija je pri nas že 16 let, od leta 1961. Vse dokler ni prišel Škalič, je sama opravljala vse blagajniške posle in vodila blagovno knjigovodstvo. Ničkolikokrat je bilo dela toliko, da je dokumente in knjige nosila domov in delala, delala. Končno je od skrbi zbolela na srcu in zato ji je moral včasih priskočiti na pomoč honorarni delavec.

Napadel jo je tudi revmatizem. Na desetine injekcij je dobila proti revmatizmu, pa ga niso pregnale. Zdaj ji kdaj pa kdaj zatekajo členki in boji se, da ima sklepni revmatizem.

Ta revmatizem je direktno povezan z njenim delom. Njen stol je bil leta in leta med pisarniško mizo in veliko železno blagajno. Kdo bi vedel, da se železo nikoli ne segreje tako kot drugi predmeti v pisarni in, da je telo dan na dan, mesec za mesecem, leto za letom srkalo hlad železne blagajne vase. Marija ni čutila ničesar. Bila je zdrava in predana delu. Na drugo ni mislila, dokler, ni bilo prepozno. Zdaj je velika omarasta železna blagajna v drugem kotu, Marija pa je ostala tam, kjer je bila, toda nič več taka, kot je bila.

Ko sva se pogovarjala, je gledala skozi okno in jokala. Ni hlipala, samo solze so ji tekle po licih. Kmalu sem spoznal, da ne

Marija KARDOŠ

in kratke roke vračanja, da sta hišo spravila pod streho. Otroka pa sta in še študirata. Da bi vsaj dobila štipendijo zanju, pa tudi to ji ni uspelo.

Ko se je, predvsem zaradi bolezni, odločila za centralno kurjavo, je zopet prosila DINOS za kredit. Ni ga dobila. Dobila ga je v banki pod tako težkimi pogoji, da jih komaj zmoreta. V zadnji številki našega Glasila je brala, kdo vse in koliko kredita je dobil pri DINOSU. Potem ji je bilo še huje. Nekaterih stvari preprosto ne more razumeti.

joka zato, ker je boleha. Marija je razočarana, ker ji podjetje ni priskočilo na pomoč tako, kot je priskočilo mnogim drugim, ki si gradijo svoj dom. Tudi ona z možem in dvema otrokoma ga je začela graditi pred mnogimi leti. Tri leta je zaman prosila za kredit, dokler ni končno dobila dva stara milijona za ureditev fasade. Toda kaj je dva milijona proti stroškom ene hiše. Vsepovsod sta se zadolžila za visoke obresti

Gledala je skozi okno in solze so ji neprestano tekle po licih. Sem pa tja jih je hitro obrisala z dlanjo.

Zunaj so delavci opravljali zadnja dela, kajti ura je bila že dve. Vsi so pridni, dobri in pošteni. Tudi ona. Njih je dvanajst, ona je trinajsta. Ona je članica zveze komunistov. Samo ona.

Stane Koman

ZAKAJ DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

Naše tekačice na 600 m pred hotelom ALGA v Tučepu – Breda Srebot, Aca Kurent in Rezika Kurent

Letošnje prve delavske športne igre v Tučepu pri Makarski, ki so se imenovali „INOT 77“, so uspeli nad vsemi pričakovanji. Pokazalo se je, da so potrebne in koristne ne samo za medsebojna spoznavanja, ampak tudi za uresničevanje ciljev in vrednot našega samoupravnega socializma. Zato se je tudi pokazala potreba po večkratnem srečanju delavcev naše dejavnosti in po sporazumu, ki bi urejal medsebojne dolžnosti in pravice ter osnovna pravila takšnih srečanj. Beli dan je tudi že zagledal osnutek takšnega samoupravnega sporazuma.

V zvezi s tem osnutkom imam pripombo in predlog.

Prvič. Zakaj bi že v naslovu zmanjševali pomen teh srečanj s tem, da jim rečemo – športno – srečanje. Čeprav bo na teh srečanjih vedno največ športnih disciplin, nas splošna privrženost športu ne bi smela zavesti tako daleč, da bi v športu videli največjo vrednoto srečanja.

Na srečanjih bodo prikazane tudi kulturne dejavnosti naših delavcev, poleg tega pa bo vedno prisotno tudi tekmovanje praktičnih dejavnosti iz vsakdanjega dela naših delavcev.

Sem za to, da se ne favorizira nobene dejavnosti in da je naslov teh srečanj tak, da bo zajel najširši družbeni pomen. Boljše je zato samo „Delavska srečanja“, kot pa „Delavska športna srečanja“.

To je bila moja pripomba, moj predlog pa je naslednji:

Med tekmovalne discipline prihodnjih srečanjih uvedite tekmovanje v spomin Francu Tavčarju, prvemu delavcu in organizatorju dejavnosti sekundarnih surovin v Jugoslaviji. Spominsko tekmovanje naj zajame eno od dejavnosti, ki se opravljajo pri našem delu. Zmagovalec naj dobi stalni ali prehodni pokal.

Pokojnega Franca Tavčarja se še spominjamo v vseh organizacijah združenega dela naše dejavnosti, po vsej Jugoslaviji. Povsod ga imajo zaradi njegovih osebnih kvalitativ in strokovnega znanja v najlepšem spominu. To je bilo tudi dokazano z udeležbo predstavnikov iz vse Jugoslavije na njegovi zadnji poti v Selški dolini, dne 18. novembra 1964. leta.

Memorialno tekmovanje v čast Francu Tavčarju bi bila skromna posmrtna oddolžitev naše dejavnosti za njegova velika prizadevanja, sredi katerih je nenadoma preminil.

Stane Koman

ODPAD 1946 – DINOS 1977 ?

V dobrih 30 letih obstoja delovne organizacije Dinos Ljubljana (prej Odpad Ljubljana) je bil od ustanovitve pa do današnjega dne narejen velik razvoj. Mladi delavci, ki so v zadnjih letih začeli z delom pri Dinosu, ne vedo, s kakšnimi problemi so se sprijemali njihovi predhodniki v povojnih letih. Predsednik mladinske organizacije je zaprosil dolgoletnega sodelavca pri Dinosu tovariša Danila Jančiča, da bi na mladinskem sestanku podal razvojno pot delovne organizacije. Temu vabilu se je tovariš Jančič rad odzval. Dne 17. novembra smo na sestanku mladinske organizacije povabili še dve veteranki, tovarišico Ano Rojšek in Ivanko Grm, ki sta po stažu med najstarejšimi delavkami ter Djura Vojina in v. d. direktorja delovne organizacije.

Tovariš Jančič je ta razvoj podal v obliki razgovora. Povedal je, da je vstopil v delovno organizacijo marca 1947. (V letu 1946 se je delovna organizacija imenovala „Zemaljsko preduzeče za promet otpacima Odpad Ljubljana – filijala za Sloveniju). Z odločbo vlade SRS z dne 4. januarja 1947 pa je postalo podjetje republiškega pomena, in sicer „Otpad Ljubljana“ z nalogo, da izbira vse razpoložljive koristne odpadke in ves trofejni material, ki je ležal po raznih krajih kot ostanek vojne, za našo predelovalno industrijo.

Razpoložljiva sredstva so bila izredno pičla. Na razpolago so bile zasilne barake kot skladišča in dotrajani kamioni, ki so „podnevi vozili, ponoči pa so jih popravljali domači mehaniki“. Delo je bilo težko, saj so

morali „akordanti“ dnevno preložiti tone in tone železa na vagone in kamione, a delavke v tekstilnem obratu so ročno nakladale težke bale s tekstilnimi odpadki na transportna sredstva. Pri vsem tem pa je bila delovna vnaema izredno velika in uspehi so bili iz leta v leto večji.

Odkupna mreža se je širila po vsej Sloveniji in po letu 1948 se je začelo obdobje urejanja skladišč in uvajanje mehanizacije, ki je odpravljala najtežja ročna dela. Ob vsem tem je bilo tudi politično delo živahno, organizirana so bila razna tekmovanja sindikata in mladinske organizacije, tvorno pa je bilo tudi delo partijske organizacije. Ob tem je tovariš Jančič orisal posamezne vodilne delavce, ki so dali temelje sodobnega socialističnega podjetja. Med te spadajo

zlasti tovariš Franc Tavčar, ki je bil pravi pionir naše dejavnosti, dobro poznan in cenjen po vsej Jugoslaviji ter izredno priljubljen v kolektivu. Dr. Lunaček je v času vodenja podjetja Odpad s svojim izrednim občutkom za gospodarjenje in smislom za razvoj dal pomemben delež, da je bilo naše podjetje skozi leta in leta v naši branži vodilno v vsej Jugoslaviji. Dalje je tovariš Jančič orisal tudi lik komercialnega referenta Vidmarja, ki je bil na svojem področju nedosegljiv, po značaju izreden in pri celotnem kolektivu izjemno priljubljen. Vsi ti tovariši so že pokojni, vendar so se vpisali v knjigo naše delovne organizacije kot izredno zaslužni možje.

Bistven premik na razvojni poti je bil narejen z uvedbo kontejnerskega sistema v vseh naših poslovalnicah. Klasični kamioni z delovnimi ekipami so bili domala odpravljeni, a dovoz in odvoz odpadkov je dobil povsem druge dimenzije. Vzporedno je tekla tudi izgradnja skladišč na vseh poslovalnicah, razen v Ljubljani, ker so nam že v letu 1947 urbanisti povedali, da bo na mestu, kjer je sedaj skladišče, predvidoma tekla moderna cesta in zaradi tega podjetje ne sme graditi trajnih objektov, ampak le provizorije. Samo zato še ni poslovalnica Ljubljana zgrajena v sodobno skladišče z vso potrebno mehanizacijo in ustreznimi objekti, ki sodijo v urejeno enoto naše delovne organizacije.

Še veliko podrobnosti je povedal tovariš Jančič iz svojih 30-letnih delovnih izkušenj, kar so naši mladinci spremljali z velikim zanimanjem. V razgovoru je bilo še veliko vprašanj, na katere so odgovarjali tudi tovarišici Rojškova in Grmova ter tovariš Vojin Djuro. o današnji obliki in programu sedanje delovne organizacije pa je dal kratek oris v. d. direktorja Vladimir Kralj.

Andrej Viršček,
predsednik osnovne organizacije
ZSMS DINOS – Ljubljana

Glasilo DINOS izdaja OZD DINOS Ljubljana, Parmova 33, v 560 izvodih. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Stane Mancini. Tehnični urednik Stane Koman. Tisk Tiskarna DDU Univerzum, Ljubljana.

ZA JUBILANTE ZLATA ZNAČKA DINOS

25-letnico dela v Dinosu praznuje letos 5 delavk in 1 delavec Dinos. Na posebni slovesnosti bodo dobili zlate značke DINOS.

ISKRENE ČESTITKE!

Jubilanti so naslednji:

TEREZIJA BAN je iz Zdol pri Krškem. Pri nas je od 1. 2. 1952. leta. Začela je kot telefonistka na upravi podjetja, leta 1963 je postala strojepiska, leta 1970 pa fakturistka. Dne 30. 9. 1977 je bila upokojena.

MARIJA POLANIČ je iz Logarencv pri Ljutomeru. Pri nas je od 1. 7. 1952. leta. Bila je sortirka, od letos pa je donašalka.

JOŽICA GRAJZER je iz Litije. Pri nas, v Kranju, je od 22. 9. 1952. leta. Je blagajničarka in vodja pisarne. Bila je članica delavskega sveta, sindikalnega odbora in komisije za letovanje.

MARIJA MARKOČ je iz Sotine pri Murski Soboti. Pri nas je od 16. 10. 1952. leta. Je sortirka v ljubljanski sortirnici tekstila. Sedaj je tudi članica odbora za medsebojna delovna razmerja.

SLAVKA KASTELIC je iz Žvirč pri Novem mestu. Pri nas je od 17. 10. 1952. leta. Do leta 1970 je bila sortirka, nato pa prodajalka v ljubljanski sortirnici tekstila. Bila je tudi članica delavskega sveta, zdaj pa je članica izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata v ljubljanskem tekstilnem obratu.

PETER GRABRIJAN je iz Vrhovcev pri Črnomlju. Pri nas je od 1. 11. 1952. leta. Najprej je bil skladiščni delavec v našem skladišču v Kočevju. Leta 1969 je postal odkupovalec, skladiščnik in rezač in nazadnje še vršilec dolžnosti poslovodje. Od 1. 2. 1973 je poslovodja poslovalnice Kočevje. Član delavskega sveta je bil v dveh mandatnih dobah.

VISOKO PRIZNANJE

KOLEDAR ZA VSAKEGA ČLANA KOLEKTIVA

Tako, kot lani bodo tudi letos dobili naši delavci rokovnik naše delovne organizacije. Rokovnik je izdalo naše „GLASILO“, da bi nadaljevalo s prizadevanjem po lastnem oblikovanju reklamnih prvin, ki se pojavljajo v toku rednega poslovanja. V rokovniku je nekaj podatkov o naših organizacijskih enotah v okviru obeh temeljnih organizacij, koledarji od leta 1977 pa do leta 1980 in nekaj zanimivih misli o delu naše delovne organizacije, povzetih iz srednjeročnega programa dela naše delovne organizacije. Poleg podatkov o praznikih je še nekaj slik iz naše dejavnosti.

Vsaka organizacijska enota je dobila dovolj izvodov tega rokovnika, da jih bo lahko vodja ob čestitanju Novega leta razdelil delavcem.

Tudi naših upokojenecv pri tem ne smemo pozabiti. Naklada je dovolj velika, da bomo tudi njim s čestitko ob Novem letu poslali poleg novoletne številke našega glasila še naš rokovnik.